

תת"ע 8014/01/20 - מדינת ישראל נגד יוני פרוקופץ

בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע

תת"ע 8014-01-20 מדינת ישראל נ' יוני פרוקופץ
תיק חיצוני: 34212402514

בפני
המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד דנה נעים וויקטוריה גרונוב

נגד

הנאשם

החלטה

1. ביום 21.1.20 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר יחס לו ביצוע עבירה בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה.

תחילה כפר הנאשם בעובדות המיוחסות לו על פי כתב האישום, והתיק נקבע לשמיעת הראיות.

2. ביום 13.9.21 ביקש ב"כ הנאשם בעת הדיון להעלות טענה מקדמית, ולפיה כתב האישום אינו מגלה עבירה ומנוסח באופן שאינו מאפשר לנאשם להתגונן, קרי לא עולה מכתב האישום איזה אות ניתן לנאשם, איפה ומתי, ולצורך הדוגמה ציין ב"כ הנאשם כי הדבר דומה למי שהוגש נגדו כתב אישום ולפיו נהג במהירות, מבלי לציין באיזו מהירות.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי כתב האישום צריך להיות מנוסח לפי הנחיית פרקליט המדינה באופן שיכלול את פרטי העבירה, והפנה להנחיית פרקליט המדינה 3.1, הנחיה הכוללת פרק שלם שעניינו ניסוח פרק העובדות בכתב האישום, ולמעשה גם בית המשפט איננו מודע ליריעת המחלוקת בין הצדדים.

3. משסרבה המאשימה לתקן את כתב האישום לאחר שהודיעה לבית המשפט כי כתב האישום לא יתוקן, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יעשה שימוש שבסמכותו בסעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי, ויורה על ביטול כתב האישום.

עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי על כתב האישום להיות עשיר בפרטים על מנת להציג הן בפני בית המשפט והן בפני ההגנה, את התיאור העובדתי אותו נאשמת התביעה להוכיח וכל שמופיע בכתב האישום הוא למעשה הוראת החיקוק ולא עובדות.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי למעשה בסירובה של המאשימה לתקן את כתב האישום, מבקשת המאשימה להפתיע את הנאשם.

4. ב"כ הנאשם ביקש באותו מעמד כי המאשימה תתקן את כתב האישום.

המאשימה בטיעוניה ציינה כי כתב האישום מגלה עבירה, ונמצא באולם השוטר אשר יסביר מה היה האות, ברגע שישאל. לטענת המאשימה, היה על הנאשם להעלות טענתו בהזדמנות הראשונה ולא עשה זאת. עוד ציינה כי כל חומר הראיות היה בידו של הנאשם ומדובר בניסוח כתב האישום התואם את הוראות החוק.

אני סבורה כי דין הבקשה להתקבל מהנימוקים הבאים.

5. תחילה באשר לטענה בדבר מועד העלאת הטענה המקדמית, צודק ב"כ הנאשם כי הטענות המקדמיות המפורטות בסעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החוק**"), למעט הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3), אין כל מניעה מלטעון אותן בשלב אחר של המשפט, שאינו תחילת המשפט.

טענת הנאשם היא טענה בהתאם לסעיף 149(10) לחוק, ועל כן המועד בו הועלתה הטענה אפשרי בהתאם להוראות החוק כאמור.

6. לגופו של עניין, עיון בכתב האישום מעלה כי בסעיף ב' להזמנה לדין מצוין כדלקמן:

"נהגת ברכב הנ"ל, ולא ציית לאות שנתן לך שוטר במדים, בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה". זהו ניסוח כתב האישום.

סעיף 85 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 שכותרתו "**תוכן כתב האישום**" מציין את הפרטים שעל כתב האישום להכיל. (להלן: "החוק").

סעיף 85(4) לחוק קובע כי כתב האישום יכיל בין היתר, ובנוסף לשם בית המשפט שאליו הוא מוגש, שם הנאשם ומענו, ציון מדינת ישראל כמאשים, ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם ושמות עדי התביעה, גם את: **"תיאור העובדות המהוות את העבירה, בציון המקום והזמן במידה שאפשר לבררם"** (ההדגשה אינה במקור - א.ג.).

7. אין מקום לקבל את טענת המאשימה כי כתב האישום מציין את העובדות המהוות את העבירה, שכן כתב האישום הוא למעשה ציטוט בלבד, של סעיף העבירה המיוחס לנאשם, הא ותו לא.

8. כפי שצוין ב"כ הנאשם, הנחיות פרקליט המדינה מספר 3.1 - "**הכנה וניסוח כתב אישום**", מפרטות באופן נרחב על פני 23 עמודים, את האופן בו יש להכין ולנסח כתב אישום.

בפרק הכללי להנחיה מציין סעיף 2, כי תכליתו של כתב האישום להביא בפני בית המשפט והנאשם, את מכלול

העובדות והנתונים המתייחסים לאשמתו לכאורה של הנאשם, ובכלל זה פרוט העובדות המבססות את סעיפי העבירה, וזאת תוך הפניה לסעיף 85 לחוק.

בהמשך מציין סעיף 6 להנחיה כי על כתב האישום: **"להיות עשיר דיו בפרטים, כדי להציג בפני בית המשפט ובפני ההגנה את התיאור העובדתי אותו נאשמת התביעה להוכיח"**.

גם סעיף 10 להנחיה מדגיש את חשיבות פרק **"העובדות"** בכתב האישום, אשר נדרש על מנת לאפשר לבית המשפט לבחון את הרלוונטיות של הראיות המובאות בפניו ואת המידה שהן בהן מבססות את העובדות הנטענות, וחשיבותו במתן אפשרות לנאשם לכלכל הגנתו באופן מיטבי.

9. יעקב קדמי בספרו, **"על סדר הדין בפלילים"**, חלק שני בעמוד 915 מציין כי בפרשת **"העובדות"** מציין **"סיפור המעשה"** של הפרשה נושא האישום, כשתכלית התיאור היא כפולה: ליתן לבית המשפט תמונה של ה"פרשה", תוך שימת דגש על חלקו של הנאשם באחריותו להתרחשותה, ולאפשר לו לקבוע על פיו את תחומי הדיון, ושנית, ליתן לנאשם תמונה של **"העובדות"** שהתביעה מתעתדת להוכיח - ושמכוחן תבקש להרשיעו בעבירות המפורטות ב"הוראות החיקוק" - **ולאפשר לו בדרך זו להכין הגנתו (על הנאשם להבין והדבר צריך להיות ברור לו במה הוא מואשם, ועל כן יש לכלול את תיאור ההפרה של החובה ולא די בציון כללי של רשלנות (ת.פ. (ב"ש) 2518/97 בעניין קקון).**

עוד מציין קדמי בספרו, כי מן הראוי ש"סיפור המעשה" יוצג בלשון בהירה המובנת לכל ויש להימנע מנקיטת מונחים טכניים - משפטיים.

10. בנסיבות אלה ברי כי כתב האישום אינו כולל כל פרוט עובדתי ולו מינימלי של "סיפור המעשה" או של "הפרשה", מיוחסים לנאשם, באופן החוטא לתכליתו של "פרק העובדות" שעל כתב האישום לכלול, כאמור בסעיף 85 לחוק.

11. בניגוד לאופן ניסוח כתב האישום בענייננו, הרי שנראה כי המאשימה לעיתים פועלת באופן ראוי ובהתאם להוראות החוק ולהנחיית פרקליט המדינה.

כך, בתיק תעבורה 8015-11-20 מנוסח כתב האישום באופן הבא:

"נהגת ברכב הנ"ל, ולא ציית לאות שנתן לך שוטר במדים שהורה לך לעצור גם בצעקות..., בכך שכאשר אתה מחייך ונוסע הלך וחזר ולא עוצר, בניגוד לתקנה 23(א)(2) לתקנות התעבורה".

גם בתיק תעבורה 1793-09-21 מנוסח כתב האישום באופן הבא:

"בהיותך עובר דרך, לא צייתת להוראות שוטר במדים או שוטר שהזדהה על ידי הצגת תעודת מינוי, שהורה לך להמתין ברכב עד סיום רישום דוח, בכך שנהג הנ"ל עלה לרכב ונסע מהמקום בניגוד לתקנה 23(א)(1)

לתקנות התעבורה."

12. בשולי ההחלטה, ולא כעניין שולי, ראוי להדגיש כי הנאשם בטיעונו ביקש כי המאשימה תתקן את כתב האישום, ואולם זו לאחר "התייעצות" כלשונה, הודיעה כי אין בדעת המאשימה לתקן את כתב האישום.

13. בנסיבות אלה, אני סבורה כי כתב האישום באופן בו הוגש, עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית, המגולמים בסעיף 85 לחוק ובהנחיית פרקליט המדינה 3.1.

בנסיבות אלה אין מנוס מביטול כתב האישום וכך אני מורה, הכל בהתאם לסעיף 150 לחוק.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ב, 12 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.